

כאבים חביבים

מוקדש
בהערצה, אהבה, ושמחה,
על כבוד דרך כואבת וברוכה.

תנו גיל וזרור לכאב
בל ישכון חלילה בלב!

כתבה: רותית אלחייני

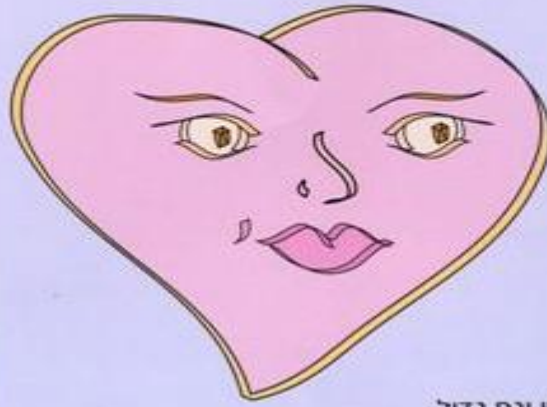
סיפורנו חביב זה מספר על כאבים,
שאתם בשלום לחיות כולם רוצים,
ולא חייבים להיות ידידים אוהבים,
אך לו לפחות לחדול מלחמת אויבים,
וכך מגופנו הם בחיבה מתעופפים,
ועל הקטנטנים בעליזות מתחבבים.

כאב יקר,
כאב חביב,
למה לכאוב,
נפסיק לריב,
חברים נהיה טובים,
גם אם ניפרד,
נישאר קרובים.

נחדל כעת מהיות יריבים,
אם רק רוצים ומתאמצים,
כל כאבינו יהיו חביבים
ואף אושרנו יגדל ויעצים.

אתה קטן וגם גדול,
בגופי תופש מידי מקום,
לפעמים שוכן בדד בלב,
כשעצוב לי, מר ודואב,
בוא קרב אליי ונתיידד
ואהיה בכיף לך חבר אוהב !

צבעך אפור, כחול, אדום,
זוהר בלילה ומאיר ביום.
היטב אותך, בכאב מרגישים,
מציק ולא נעים כל-כך חשים.

תישן, תנום, תחלום חלום,
על דולפינים וים נוצץ כחול,
יחד בין גלים, נשחה, נצלול,
ונבנה ארמון גדול של חול.

נלקט יחדיו מיני צדפים יפים,
נביט איך מעלינו חגים שחפים
ולאופק הרחוק, מאיתנו הם עפים.

די כאב, ללא סוף לי להכאיב,
שובב, אתה על בריאותי מעיב,
יותר כדאי לך להיות זבועדאי,
דג זהב אולי, דג חביב.

לכל מקום שתחמוץ תגיע,
מחוף אל חוף,
אפילו עד רקיע.

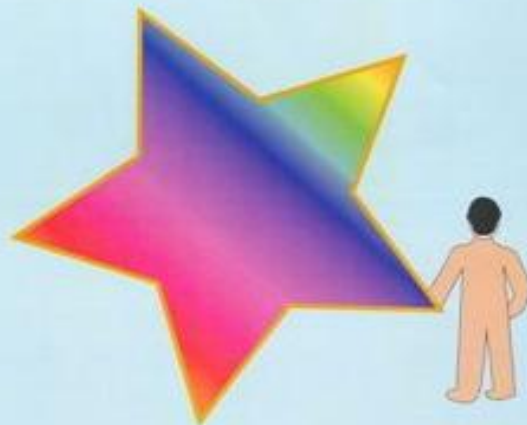
לענן לבן בכיין ולקשת מדהימה,
לטוס על גב ירח, לחור סביב החמה,
ולראות את עולמנו כדור הארץ,
וכמה עצומה, הו אמא אדמה.

מגובה נישא ורם, ממרומי אל על,
הבט, ראה, הכל זעיר ולעומתך קטן,
מרבד היקום הקסום, ניתן לנו מתן,
ואם תאבה, תקפץ בין מטר לטל.

כפר ססגוני בחן רב תרחף,
בין פרחי הבר צוף ריחני תלקט,
ואם השעה תתאחר ותתעייף,
תמצא מחבוא קט אצלי בלב.

עד יעצום עין הזים
ויקרוץ לך כוכב מרום,
אל תחשוש, תן לו יד,
ידידי אמת תהיו לעד.

בין מרחבי שמיים וארץ תטייל,
בכל חלקה ופינה ברחבי תבל,
מיבשה רחוקה, קפואה וקרה,
למדינה חמה, בה דוברים שפה זרה.

תפגוש שם אנשים מעניינים,
בחלקם גדולים ואף קטנים,
לך בנועם יסבירו פנים,
גם אם עולל אתה ורך בשנים.

וכשיירד בלאט מסך עוד יום
והחושך בלבך, יגבר ויהלום,
אותך יחבקו כל מלאכי עליון,
בחום ואהבה, בעדנה ורון.

והנה בוקר חדש יזמר ויפציע,
את כל מיחושך קלות ירגיע,
עד שיתפוגג ויימס הכאב
ולעוף השמימה,
ממך בחיש יגביה.

